

הידד למיליונרים!

הסתכל היטב בתמונה זו. היא צולמה לפני כמה ימים, במופע שנקרא „הצדעה לישראל“.

הצדעה -

לאיזו ישראל?

לא לישראל שלך. לא לישראל העובדת.

לא לישראל שבה נאלצים העובדים — כימעט כל העובדים בחרושת, במישרד, במעבדה — לעבוד עבודה שנייה כדי לפרנס את משפחותיהם. לא לישראל שבה מתגוררים מאות אלפים בתנאים בלתי-אנושיים, שבה גדלים ילדים ללא שימחה ונערים ללא חינוך.

לא לישראל שבה אדם צעיר, שנתן שלוש שנים לצה"ל, אינו יכול להשיג דירה ולהקים משפחה. לא לישראל שעובדיה מבליים שעות בכל יום באר טובוסים דחוסים, מלוכלכים וללא מיזוג-אוויר, בדרך לעבודה ובחזרה, ושבה אין גם עובד מיקצועי מעולה יכול לחלום על מכונית פרטית קטנה.

לא לישראל שעובדיה שואלים את עצמם באמצע כל חודש: „איך לגמור את החודש?“ לא לישראל שבה יש פער עצום בין ברוטו לנטו — פער המפרנס ביורוקרטיה מנופחת ומנגנונים מושחתים.

לא מי שחי בישראל זו — אין לו הכסף כדי לבלות ערב בחברת החברה הגבוהה הבינלאומית.

גולדה מאיר מצדיעה לישראל אחרת.

לישראל שלה.

ישראל של המיליונרים. ישראל של המתעשרים. ישראל אשר גולדה מאיר, פינחס ספיר וחבריהם, אנשי ממשלת המערך והאופוזיציה הימנית, הפכו אותה נן-עדן לבעלי-הון.

ישראל שבה משלם העובד חלק גדול משכרו למס-ההכנסה — בעוד שהחוק משחרר מן המס את המיליונרים המקימים בה „מיפעלים מאושרים“. ישראל שבה צמח וגדל מעמד חדש של פקידים בכירים, ספסרים ומנכ"לים, המתעשרים במהרה, המטיינים לים כל שני וחמישי לחו"ל על חשבון הציבור, הנוסעים במכוניות-שרד, והגרים בבנייני-פאר — בעוד שסתם-אדם כמורך חייב לשלם מס-ענק עבור נסיעת-נופש, מכונית קטנה וכל דבר שעמיתך במדינה אחרת יכול להשיגו בשכר-עמלו.

ישראל שבה מוקפא השכר בעזרת קנונייה בין הממשלה, צמרת ההסתדרות והמעבידים הפרטיים — בעוד שאין הקפאה לרווחים, לדיבידנדות, להכנסות מרכוש.

ישראל המזמינה אליה את ספסרי כל העולם, והממטירה עליהם הענקות, הלוואות, קרקעות, שיחורר-ממסים — כל זה מן הכסף המנוכה משכר-עבודתך. ישראל של „נתיבי נפט“, של „אוטו-קארס“, של „ורד“, של „קרן ספיר“.

ישראל של מיסעדות-פאר, בה מוציאים גדולי המדינה ועשיריה, בארוחת-ערב אחת, סכום השווה לרבע השכר החודשי הממוצע של בעל-משפחה.

ישראל שבה יש אינפלציה דוהרת, המעשירה עוד יותר את העשירים והמדלדלת עוד יותר את הדלים. ישראל שבה זוחל השכר בקושי, ובאיחור עצום, אחרי האינדקס המזוויף.

ישראל שבה מוגדרים עובדי נמל ודוורים, רופאים וטכנאים, השובתים למען שכר הוגן, כ„חבלנים“, „סוכני הפתח“, „אויבי המדינה“, בעוד שספסרים ומפקיעי-מחירים מתקבלים כאורחים רצויים במישרד ראש-הממשלה.

לישראל זו מצדיעה גולדה.

ובצדק. היא וחבריה בשילטון

יצרו ישראל זו.

ישראל של אנשים מאושרים. מכוניות „מאושרות“, וילות „מאושרות“, הוצאות „מאושרות“. זוהי האמת של „אמת“. וגם הטעם של חל-טעם, גח"ל ושות'.

אם אתה רוצה בישראל זאת - הצבע בעד.

אבל אם רצונך בישראל אחרת - אם רצונך בשינוי רדיקלי -

עזור לנו להקים אופוזיציה

לוחמת בהסתדרות!

מירי וחזית השמאל ★ מירי וחזית השמאל